

Agressie en power

Koen Herfst

‘Ik ga dat drumstel slopen’, had Koen Herfst die avond gezegd, zichzelf opzweepend voor de duizenden man publiek bij de show van dj Armin van Buuren. Het was in Beiroet. Koen Herfst zou (zoals altijd tijdens de wereldtour van de superster-dj) opkomen via een podium dat heel langzaam omhoog komt tijdens zijn drumsolo. Maar al heel snel schoot een pootje van zijn floortom los. Hing dat ding de hele solo lang tegen zijn rechterbeen te schuren. ‘En maar doorgaan. En maar doorrammen.’

tekst Pieter Sabel foto's Dennis Boxem

Als Koen Herfst (27) de deur opent van zijn Scheveningse woning, vlak bij het strand, begint hij zijn verhaal zo goed als meteen, met grote ogen. Het is een paar dagen voor Koninginnedag, en hij is net deze week gebeld met de vraag om te openen met een drumsolo voor Armin van Buuren, nu op het Museumplein. De Nederlandse top-dj neemt dit jaar het slot van het Amsterdamse Koninginnedagfeest voor zijn rekening. ‘Wow.’

Het tekent de carrière van Herfst. Vanaf het prille begin talentvol drummer, bezig met zijn eigen projecten, zijn eigen bands, zijn eigen plan, en loopt dan tegen iets enorms aan. Althans, het lijkt alsof hij ertegenaan gelopen is. Hij speelde bij Epica, After Forever, houdt er twee eigen bands op na, organiseert zelf concerten en festivals en drumt, dus, bij Armin van Buuren.

Herfst is nu deel van de show van de dj, die al jarenlang wordt gewaardeerd als de beste dj ter wereld. Dat komt door Bagga Bownz, de band waar zowel Herfst in speelt als gitarist Eller van Buuren (inderdaad, de broer van...). ‘We zeiden altijd al: we moeten samen iets gaan doen. Uiteindelijk heeft Armin een nummer van ons gebruikt voor een nummer van hem. Uitgerekt, anders ingedeeld. En nu spelen ik en een aantal andere bandleiden tijdens de wereldtour van Armin. São Paulo staat nog op de agenda, Moskou... We zijn in Melbourne geweest, tijdens oud en nieuw. De regisseur van de show – ik wist niet eens dat dit soort shows een eigen regisseur plus regieassistent hebben – zei: “Wat je daar doet, is zo vet. Dat willen we wel om vijf voor twaalf!” Vijf voor twaalf! Spelen in een voetbalstadion in Melbourne, om vijf voor twaalf, op oudejaarsavond. Dat was een van de mooiste dingen tot nu toe.’

Duizenden en duizenden mensen in het publiek, feesten die soms wel negen uur duren en waarbij Herfst en zijn medemuzikanten slechts een paar nummers meespelen. Dat oppeppen moet dus wel; elke keer opnieuw. ‘Ik speel me warm, en probeer iets van agressie op te wekken, power. Alleen, dat ik

dat drumstel ging slopen had ik achteraf gezien dus beter niet kunnen zeggen.’

Hard

Terug naar het begin. Herfst is dertien als hij begint met drummen. Directe aanleiding: hij ziet Adrian Young van No Doubt en weet: dit wil ik ook. Uit een muzikale familie komt hij niet per se, maar zijn vader was een goede pianist. Tenminste, dat hoort hij anderen altijd zeggen. Hij heeft er zelf geen herinneringen aan; zijn vader overleed toen hij een jaar oud was.

‘Ik nam drumles, maar leerde toch vooral veel door te luisteren en na te spelen; John Otto bij Limp Bizkit en Mike Portnoy bij Dream Theater. Verder dan zo goed mogelijk naspelen kwam ik in die tijd nog niet, maar het ging me wel opvallend makkelijk af. Later luisterde ik veel naar Terry Bozzio en vooral naar Vinnie Paul. Het moest hard, heftig, snel en indrukwekkend.’

Als duidelijk wordt dat er meer in zit, moeten er keuzes gemaakt worden: een muzikale opleiding of toch iets zekerders. ‘Ik wilde wel drummer worden en er het liefst van kunnen leven, maar ik wist al redelijk snel dat ik niet naar het conservatorium wilde. Kijk, ik speelde al veel en verdiende al wat geld met optreden, maar het is in Nederland zo moeilijk om met muziek je geld te verdienen zonder dat je in een coverband speelt. En dat wilde ik niet. Liever een ‘normale’ baan en daarnaast drummen. Ik ben communicatie gaan studeren, en daar heb ik een hoop aan gehad. Ik organiseerde bijvoorbeeld de Koninginnenach in Den Haag, maar ik weet ook iets meer over hoe je jezelf en een band verkoopt.’

Een ding is duidelijk: Herfst houdt van hard. Metal. ‘En dan niet eens het gecompliceerde spel van Mike Portnoy. Ik heb het grijsgedraaid en grijsgespeeld, maar na een tijdje weet je wat hij doet: het is eigenlijk vaak hetzelfde. Mij ging het om de agressie, de power. Ik herinner me een nummer

Selectieve discografie

- Bagga Bownz - *Done With The Pain* (2008)
- Anna Phoebe - *Rise Of The Warrior* (2008)
- ReVamp - *ReVamp* (2010)
- Armin van Buuren - *Mirage* (2010)
- I Chaos - *The Human Repellent* (2011)

van Vinnie Paul bij Pantera: keihard op zijn bass en die enorme bell op zijn ride. Je denkt: dat kán niet. Brutaal, is het.’ En nog altijd is dát waar Herfst door geïnspireerd raakt: snelle, brute, technische drummers, die durven te spelen. In de eerste plaats omdat hij het zelf zo’n drummer wil zijn.

Veelzijdig

Al tijdens zijn opleiding begint Herfst te spelen in Bagga Bownz, een groep die door producer Erwin Musper (Anouk, Van Halen) wordt omschreven als ‘elke muziekstijl die je kunt bedenken in één band gestopt’. Herfst heeft niets te klagen, maar echt van de grond komt het nog niet. ‘In het begin was het heel veelbelovend en kregen we veel aandacht, maar dan is het opeens stil. Terwijl we genomineerd werden voor een prijs in Los Angeles, bijvoorbeeld, of zelfs even in de Billboard Charts hebben gestaan. En via Armin van Buuren zijn er nu fanpagina’s in Italië en Oekraïne. We speelden in Jakarta op het grootste rockfestival van Indonesië. Compleet met superluxe hotel en een politie-escort naar het concert. Maar in Nederland wil het nog niet echt goed lukken, lijkt het.’ Binnenkort komt de tweede plaat uit van Bagga Bownz. Dan moet het toch wel opgepikt worden, vindt Herfst.

Ondertussen geeft hij les aan de Nationale Pop-academie in Utrecht. Een keer per week; dat vindt hij genoeg, maar het is ook heel inspirerend. ‘Je kunt als leraar ook veel leren van je studenten.’

Daarnaast werkt hij aan I Chaos, een snoeiharde metalband. Het debuutalbum is uit en doet het erg goed in het metalcircuit. Herfst springt op van de bank in zijn appartement, pakt een zwart hoesje en laat horen. ‘Hoor je? Dit, dat brutale. De andere bandleiden zeiden: doe maar zo gek als je kunt bedenken. Dat deed ik, maar dan tot 240bpm. Dat is wat ik wil. Dat mensen zeggen: da’s een vette drummer.’

En, zo beaamt Herfst, een veelzijdige drummer. Hij mag dan hard slaan bij I Chaos, alle kanten op schieten bij Bagga Bownz en compleet uit z’n dak gaan bij Armin van Buuren; het is wel met controle. Ook iets dat hij moest leren. ‘Ik sloeg vroeger altijd keiharde rimshots. Ik wilde de hardst slaande drummer van Nederland worden. Vanaf het moment dat mijn kit verstrekt werd, ben ik echter meer gaan nadenken over mijn sound. Het hoeft niet altijd kei- en keihard.’

Schuldig

Oscar Kraal, een van mijn leraren, zei ooit tegen mij: “Jij hebt zo veel talent. Het zou een belediging zijn voor andere drummers als je niet het maximale uit jezelf zou halen.” Dat was aan de ene kant natuurlijk een compliment, maar de boodschap was wel duidelijk, en die heb ik ook in mijn oren geknoopt. Tot dan toe was het redelijk vanzelf gegaan. Ik pikte alles makkelijk op en ik werd regelmatig gevraagd >>

De spullen van Koen Herfst

Tama Starclassic Performer drums in Black Diamond Dust

- 22"x20" bassdrum
- 10"x6½" tom
- 12"x7" tom
- 14"x12" floortom
- 16"x14" floortom
- 14"x5½" snare

Verder gebruikt Herfst **Tama** hardware, een **Tama** Speed Cobra dubbelpedaal, **Evans** vellen, **Balbex** stokken (een signature-stok is in de maak), een **Tama** Rythm Watch en **Acs** in-ears.

Amedia bekkens

- 14" Traditional hihat
- 20" Vigor Rock ride
- 17", 18", 19" Euphrates crashes
- 10" Vigor Rock splash
- 18" Vigor Rock china

(vaak aangevuld met onder meer)

- 10" of 13" Traditional hihat
- 12" en 16" Vigor Rock china's
- 8", 9" Traditional splashes
- 6", 7" Dervish Ping bells

>> voor leuke dingen, zoals Epica en After Forever, maar je mag nooit gemakzuchtig of lui worden. Ik vind het moeilijk om gewoon achter mijn kit te gaan zitten en te gaan studeren. Ik moet echt iets hebben dat ik wil leren spelen, een duidelijk doel. Het komt dus wel voor dat ik voor mijn eigen gevoel te weinig doe, en dan voel ik me echt schuldig.

'Dat heeft ook met mijn andere werk te maken. Ik zal de verhouding tussen werken en drummen een beetje moeten bijstellen. Voor mijn werk organiseer ik festivals, en daar doe ik dan de publiciteit voor. Zeker in het hoogseizoen kan het behoorlijk druk zijn. Mijn vrije tijd steek ik dan vaak eerder in het opnemen, produceren, mixen, muziek schrijven, optredens regelen en promoten van mijn eigen bands. Allemaal erg belangrijk als je ergens wilt komen als band.

'Laatst speelde ik met Bobby Kimball, de oude zanger van Toto. Het was gewoon pop, vierkwarts,

maar de volgende dag kon ik niets meer. Zo intensief en hard had ik zitten spelen. Dan weet je: ik werk te veel en ik drum te weinig. Maar het is nog te vroeg om alleen te gaan drummen en mijn werk op te zeggen. Je weet ook niet of iets wel doorgaat zoals het nu is. De tour van Armin is tegen het einde van het jaar voorbij, dan moeten we nog zien hoe het verdergaat.'

Staalkaart

Koen Herfst is ondanks alle mooie gigs en veel-belovende projecten dus nog altijd op zoek naar de balans. Hij heeft nog lang niet alles bereikt wat hij zou willen, en soms denkt hij aan de woorden van zijn voormalige drumleraar. Hij mag niet terugvallen op de automatische piloot van het succes. 'Ik ben daar de laatste tijd wel veel mee bezig. Ik wil graag binnenkort een soloalbum opnemen. Ik nodig

gewoon allemaal muzikanten uit die ik heel goed vind. Ik ben ook al bezig met wat stukken. Om te laten zien wat ik écht kan, snap je? Ik heb op zich alle vrijheid in wat ik speel, maar ik wil graag eens iets doen dat helemaal uit mezelf komt.'

Zelf gitaarpartijen componeren zal hij misschien niet snel doen, maar hij kocht wel een gitaar en leerde wat piano spelen. Om dat ook te kunnen begrijpen. 'Ik ging heel anders naar muziek luisteren. Ik hoorde ineens alle partijen, en de gelaagdheid. Niet meer alleen de drums. Dat album moet er binnenkort liggen als een soort staalkaart van mijn kunnen, als drummer. Je hoort of leest wel eens van andere drummers, dat ze bijvoorbeeld net zo goed basgitaar hadden kunnen spelen. Dat geldt voor mij niet.' Hij lacht. 'Echt niet.' ■

www.koenherfst.com • www.ichaos.nl • www.baggabownz.com